BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. szeptember 8.)

a segélyek szabályozásáról, amelyeket Olaszország a beruházásokhoz nyújtott adójóváírás formájában

(az értesítés a C(2004) 2638. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles.)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/655/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelteket, hogy terjesszék be észrevételeiket az említett cikkekkel [1] kapcsolatban,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) 2003 áprilisában az olasz hatóságok a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megfelelően bejelentették a Bizottságnak a meghatározott területeken beruházásokhoz nyújtott segélyek szabályozását. Mivel az említett segélyezési rendszer hatálybalépése nem volt alárendelve a Bizottság előzetes jóváhagyásának, törvénytelen segélyként lett iktatva NN 53/03-as számmal.

(2) 2003. július 4-én az olasz hatóságok további tájékoztatást nyújtottak. 2003. szeptember 17-én a Bizottság, a Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének értelmében határozott a formális vizsgálati eljárás elindításáról (a továbbiakban: „az eljárás elindításáról szóló határozat"), és az intézkedés értékeléséhez szükséges minden információt megkért Olaszországtól. A Bizottság határozatát az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdették [2]. Sem harmadik érdekelt, sem Olaszország nem terjesztette be észrevételeit.

(3) A Bizottság 2003. december 16-án ismét felkérte Olaszországot, hogy nyújtson tájékoztatást, és jelezte, hogy válasz hiányában kénytelen a tájékoztatásnyújtásra szóló felszólítással élni az 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet [3] 10. cikke (3) bekezdésének értelmében, amely az EK-Szerződés 93. cikke alkalmazásának módjára vonatkozik. Olaszországból nem érkezett tájékoztatás. A Bizottság 2004. április 22-i határozatával felszólította Olaszországot, hogy egy hónapon belül az intézkedés teljes értékeléséhez szükséges összes információt adja át. A megszabott határidőn belül semmilyen tájékoztatás nem érkezett.

(4) 2004. május 26-án Olaszország 15 munkanap halasztást kért, hogy a tájékoztatásnyújtásra vonatkozó felszólításra válaszolhasson. A Bizottság, habár tájékoztatta Olaszországot, hogy a Bizottság határozatával megszabott határidő lejárt, tudomásul vette Olaszország szándékát azt illetően, hogy a tájékoztatást 2004. június 17-ig nyújtsa be.

(5) A 2004. június 17-én kelt levéllel (iktatva 2004. június 22-én) Olaszország pótlólagosan elküldte az információkat.

II. A SEGÉLY LEÍRÁSA

(6) A szabályozás jogalapját a 2002. december 27-én kelt, 289. számú törvény (pénzügyi törvény 2003) 94. cikkének 14. kiegészítése képezi.

(7) A segélyek szabályozásának tárgya Olaszország meghatározott területein való beruházások elősegítése, megfelelvén így a tartományi fejlesztés céljainak. A szabályozás időtartama 2006. december 31-ig került megállapításra, és éves költségvetése 2003, 2004, és 2005-re meghaladja a 2 millió eurót.

([1]) HL C 300., 2003.12.11., 2. o.
([2]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([3]) HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

(8) A Bizottság által engedélyezett tartományi célú, állami segélyekről szóló két másik olasz szabályozáshoz hasonlóan ([4]), amelyekhez képest a közzétett szabályozás gyakorlatilag területi kiterjesztés, a segélyt adójóváírás formájában nyújtják leírható javakban való befektetésekhez. A segélyt „nettó" beruházásokhoz adják, amelyet az alábbiak közötti különbséggel határoznak meg: 1. egy meghatározott időszak alatt nettó aktívumokba fektetett összeg; 2. a vállalat összes aktívája eladásának és leírásának összege ugyanazon időszak alatt. A segély mértéke egyenértékű 8 % ESN-nel, a kisvállalkozásoknál bruttó 10 százalékpontú, a középvállalkozásoknál 6 százalékpontú emeléssel.

(9) A szóban forgó szabályozás kedvezményezettjei olyan, ágazatok széles köréhez tartozó vállalkozások ([5]), amelyek beruházásokat valósítanak meg Olaszország bizonyos területein, amelyeket az 1998. december 23-án kelt, 448. számú törvény 4. cikke, illetve a 2000. augusztus 25-én kelt, 161. számú, pénzügyminisztériumi körlevél határoz meg. A következő területekről van szó:

— Agrigento, Avellino, Bari, Benevento, Brindisi, Cagliari, Caltanissetta, Campobasso, Caserta, Catania, Catanzaro, Cosenza, Crotone Enna, Foggia, Frosinone, Isernia, Lecce, Massa, Matera, Messina, Napoli, Nuoro, Oristano, Palermo, Potenza, Reggio Calabria, Salerno, Sassari Siracusa, Taranto, Trapani, Vibo Valentia és Viterbo megyék;

— Tivoli (Róma), Formia (Latina), Sora (Frosinone) és Cassino (Frosinone) települések.

(10) A szabályozás nem alkalmazható a mezőgazdasági termékek gyártásával, átalakításával és forgalmazásával foglalkozó ágazatokra, sem a közlekedési ágazatra, sem a vaskohászati iparra, amelyre a nagy beruházási projektekre szánt állami segélyek több ágazati szabályozása vonatkozik ([6]). A szabályozás nem alkalmazható a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokra sem, amelyekre a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentésére és átalakítására szánt állami segélyekről szóló közösségi irányelvek vonatkoznak ([7]). Mindazon követelmények részletes leírása, amelyeket a vállalkozásoknak be kell tartani ahhoz, hogy megkapják a szóban forgó segélyt, az eljárás elindításáról szóló határozatban található ([8]).

III. AZ ELJÁRÁS ELINDÍTÁSÁNAK INDOKLÁSA

(11) Az eljárás elindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében az intézkedés állami segélyt képez, ugyanakkor kifejezte kételyeit a közösségi piaccal való összeegyeztethetőségéről, mivel az intézkedés olyan területeken hoz létre tartományi segélyt beruházásokhoz, amelyekre nem alkalmazhatóak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontjában említett tartományi módosítások. Az okok részletes leírása, amelyek miatt elindult az eljárás, és amelyeket Olaszország nem vitatott, az eljárás elindításáról szóló határozatban szerepel ([9]).

IV. A SEGÉLY ÉRTÉKELÉSE

1. A segélyezési intézkedés fennállása

(12) A szabályozás adójóváírás engedélyezéséről rendelkezik meghatározott területeken megvalósított beruházásokra, amely területeket törvényerejű és közigazgatási rendelkezésekben jelöltek ki. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy így állami pénzforrások révén jutnak gazdasági előnyhöz bizonyos vállalkozások, az intézkedés megváltoztatja a gazdasági versenyt, és hatással van a közösségen belüli kereskedelemre az eljárás elindításáról szóló határozatban említett okokból ([10]).

(13) Következésképpen az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében az intézkedés segélyt képez, és ez elvi szinten tilos. Csak abban az esetben lehetne a közösségi piaccal összeegyeztethetőnek tekinteni, ha az ugyanazon szerződésben előírt módosítások egyikét alkalmazni lehetne.

2. A segély törvényessége

(14) Mivel a szóban forgó intézkedés segélyt képez, a Bizottság helyteleníti, hogy az olasz hatóságok nem tettek eleget bejelentési kötelezettségüknek, amely az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében rájuk hárult volna, és még azelőtt hajtották végre az intézkedést, hogy azt a Bizottság jóváhagyta volna.

3. A segély összeegyeztethetőségének értékelése

(15) A szóban forgó szabályozásra nem alkalmazhatóak az EK-Szerződés 87. cikke (2) bekezdésének módosításai, sem a 87. cikk (3) bekezdése b) és d) pontjainak módosításai egyértelmű okokból, mint ahogy ezt már az eljárás elindításáról szóló határozat megállapította ([11]). Mivelhogy az említett szabályozás tartományi, fejlesztési beruházások elősegítésére vonatkozik, és Olaszország tartományi célú segélyként jelentette be, a Bizottság megvizsgálja a közösségi piaccal való összeegyeztethetőségét a közösségi irányelvek alapján, tartományi célú állami segély tárgyában ([12]).

(16) Ezzel kapcsolatban, az eljárás elindításáról szóló határozatban, a Bizottság különböző kételyeit fejezte ki a szabályozás és a közösségi piac összeegyeztethetőségéről. A Bizottság úgy tartja, hogy minden akkor megfogalmazódott kétely megerősítést nyert. Különösképpen:

([4]) N 324/02 a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése a) pontjában foglalt eltérésre jogosult területek számára és N 198/03 a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjában foglalt eltérésre jogosult területek számára.
([5]) Kitermelői és feldolgozói, szolgáltatói, turisztikai, kereskedelmi, építőipari, villamos energia, gőz- és forróvíz-termelési és elosztói ágazatok, halászati és akvakultúra-ágazati termékek feldolgozása.
([6]) HL C 70., 2002.3.19., 8. o.
([7]) HL C 288., 1999.10.9., 2. o.
([8]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([9]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([10]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([11]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([12]) HL C 74., 1998.3.10., 9. o.

a) a szabályozás olyan területeken írja elő a segélyt, amelyekre nem alkalmazhatóak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése a) és c) pontjának módosításai. A 2000–2006 időszakra vonatkozóan, az Olaszország számára nyújtott tartományi segélyek okmányának alapján ([13]), Campobasso, Frosinone, Isernia, Massa Carrara és Viterbo megyékre, valamint Tivoli és Formia településekre nem alkalmazhatóak teljes mértékben az említett módosítások. Ezért ezeken a területeken semmilyen tartományi célú segélyszabályozást nem lehet alkalmazni;

b) úgy tűnhet, hogy a szabályozás olyan területeken is segélyt rendelt el, amelyekre kiterjednek az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése a) és c) pontjának módosításai. Mindazonáltal ezeken a területeken a Bizottság engedélyezte, és alkalmazhatóak is azok a szabályozások, amelyek egy ugyanolyan adójóváírást írnak elő a beruházásokhoz ([14]). Ezért a Bizottság lehetségesnek tartja, hogy a szóban forgó szabályozást főleg az a) pontban megjelölt területeken alkalmazzák;

c) a szabályozás nem utal világosan a halászati és akvakultúra-ágazatokban a nemzeti segélyek vizsgálatára vonatkozó iránymutatások ([15]); a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet ([16]), valamint a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló 2792/1999/EK rendelet módosításáról szóló, 2002. december 20-i 2369/2002/EK tanácsi rendelet ([17]) által rögzített jogszabályok betartásának kötelezettségére.

(17) A Bizottság nem szerzett tudomást arról, hogy a szóban forgó szabályozás alapján nyújtottak-e segélyeket, és hogy mely területeken, mert Olaszország nem szolgált semmiféle információval. Ezért a Bizottság felszólította, hogy nyújtson tájékoztatást. A 659/1999/EK rendelet értelmében, abban az esetben, ha egy tagállam nem válaszol a felszólításra, és nem tesz eleget információnyújtási kötelezettségének, a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján dönthet a törvényellenes segélyekről.

(18) Olaszország nem válaszolt a Bizottság által kiszabott határidőn belül a felszólításra. Mindazonáltal a Bizottságnak szándékában áll figyelembe venni azokat az információkat, amelyeket Olaszország a határidőn túl nyújtott, és amelyekben Olaszország kijelentette:

— a segélyek szabályozását még egyáltalán nem alkalmazták,

— a szóban forgó szabályozás alapján még semmilyen vállalkozás nem részesült segélyben, mert a szabályozás 2002. évi létrehozása óta a vonatkozó közigazgatási utasításokat nem fogadták el, és az adójóváírási eljárásához szükséges adózási törvényt sem hozták még létre.

(19) A Bizottság tudomásul veszi Olaszország kijelentését arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó szabályozás alapján semmilyen vállalkozás nem részesült segélyben. Megjegyzi, hogy az adójóváírást bevezető törvényrendeletek 2003. január 1-jén léptek hatályba – amelyekben az adóösztönzés joga átruházásra kerül anélkül, hogy további közigazgatási utasításokra hivatkozna –, és még hatályban vannak. Olaszország semmilyen kötelezettséget nem vállalt és semmilyen útmutatást nem adott a segély jövőben való beszüntetését illetően. Ezért a Bizottság a szóban forgó szabályozásról szükségesnek tartja határozat elfogadását.

(20) A rendelkezésre álló információk alapján a tartományi célú állami segélyekről szóló szabályozás alkalmazható olyan területeken, amelyek nem jogosultak a tartományi célú segélyekre. A Bizottság nem ítélheti meg úgy, hogy az említett szabályozás a tartományi célú állami segélyek tárgyában megfogalmazott közösségi irányelvek alapján összeegyeztethető lenne a közösségi piaccal, a 15. és 16. pontokban megnevezett okok miatt, amelyek részletesen az eljárás elindításáról szóló határozatban kerültek leírásra ([18]).

V. **KÖVETKEZTETÉS**

(21) A Bizottság megállapítja, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében a szóban forgó intézkedés állami segélyt képez. Olaszország törvényellenesen hajtotta végre a segélyt, megsértve ezzel az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdését. A 15–20 pontig történt elemzés alapján a Bizottság úgy véli, hogy a segély összeegyeztethetetlen a közösségi piaccal.

(22) E határozatot, amelynek tárgya a beruházásokhoz adójóváírás formájában adandó segélyek és a vonatkozó alkalmazási módok szabályozása, késlekedés nélkül végre kell hajtani, beleértve minden egyes esetlegesen már megadott segély visszatérítettését.

([13]) A Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja szerinti eltérésre jogosult területek tekintetében a 2000–2006 időszakra vonatkozó olasz regionális támogatási térkép részéről szóló, 2000. szeptember 20-i 2002/282/EK bizottsági határozat (HL L 105., 2002.04.20., 1. o.).

([14]) N 324/02 azon területek számára, amelyekre kiterjed az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése a) pontjának módosítása, és N 198/03 azon területek számára, amelyekre kiterjed az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjának módosítása.

([15]) HL C 19., 2001.01.20., 7. o.

([16]) HL L 337., 1999.12.30., 10. o. A legutóbb a 485/2005/EK rendelettel (HL L 81., 2005.3.30., 1. o.) módosított rendelet.

([17]) HL L 358., 2002.12.31., 49. o.

([18]) Lásd az 1. lábjegyzetet.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Az állami segélyek szabályozása, amely beruházások számára történő adójóváírásra vonatkozik, és amelyet Olaszország törvénytelenül hajtott végre, megsértve ezzel az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdését, összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

(2) Olaszország beszünteti az említett szabályozást, amennyiben annak továbbra is hatása van, és tartózkodik bármilyen kifizetéstől, amely a szabályozás alapján történne, e határozat hatálybalépésének időpontjától.

2. cikk

Amennyiben az 1. cikkben említett szabályozás alapján már nyújtottak segélyt, Olaszország megtesz minden szükséges intézkedést, hogy a kedvezményezettek visszatérítsék az összegeket.

A visszatérítést késlekedés nélkül végre kell hajtani, a nemzeti jog által előírt eljárásokkal, mivel ezek a határozat hatékony és azonnali alkalmazását teszik lehetővé.

A visszatérítendő összegeket meg kell növelni a kamatokkal, amelyeket a kedvezményezett számára a rendelkezésre bocsátás időpontja és a tényleges visszafizetés időpontja közötti időszakra kell számolni.

A kamatokat a 794/2004/EK bizottsági rendeletnek megfelelően kell kiszámolni ([19]).

3. cikk

E határozat közzétételétől számított két hónapon belül Olaszország tájékoztatja a Bizottságot a megtett intézkedésekről, részletesen megnevezi azon intézkedéseket, amelyeket a törvényellenes szabályozás beszüntetésének érdekében foganatosított, és elküldi az intézkedésekre vonatkozó dokumentációt.

4. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2004. szeptember 8-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

([19]) HL L 140., 2004.4.30., 1. o.